

Podtrækning, hvorved Obligationseierne ere sikkre paa at faae Obligationernes fulde Paalydende udbetalt, hvilket de ikke erholde, naar Amortisationen skeer ved Indkjøb. At det vilde være det Samme som at købe Lotteribilletter, hvis Kjøberne af Obligationerne speculerede paa, at de skulde blive udrukne i det samme Aar, som de købte dem, er fuldkommen rigtigt. Men med Hensyn til Amortisationens Virkning gaar man jo ud fra den Forudsætning, at Obligationer kjøbes, fordi den engang i Tiden vil blive indløst. En Lotteribillet kjøber man for inden Aarets Udløb at faae en stor Gevinst. Derfor kunne disse to Ting ikke sammenlignes.

Formanden: Jeg maa bemærke, at jeg ikke kan ansee det for ganske berettiget at forudsætte, at noget af Thingets Medlemmer ikke vil forstaae en Andens Tale.

Besvarelse: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Landstingsmand har Ordet.

Besvarelse: Dersom jeg har forudsat, at den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kred (Andræ) ikke har villet forstaae mig, er jeg gaaet ud fra den Forudsætning, at det, jeg har sagt, ikke var af den Betskaffenhed, at det ærede Medlem med sin Skarpsindighed ikke skulde kunne indsee det. Det forekommer mig, at jeg ikke fornærmer den ærede Landstingsmand ved at antage, at han har en meget stor Skarpsindighed.

Formanden: Men den ærede Landstingsmand er ikke berettiget til at antage, at Villien mangler.

Andræ: Den ærede Formand har nu foregrebet mine Ytringer. Jeg vilde bede den ærede Landstingsmand om ogsaa steds at forudsætte den bedste Villie hos mig ligeoverfor ham og være overbevist om, at det er, fordi jeg ikke kan opfatte ham, at jeg undertiden maa erklære mig renonce. Med Hensyn til den ærede Ordførers Foredrag skal jeg ikke

ansøre et eneste Ord. Det gjør mig vndt, at han finder det passende at mene, at der ikke er Forbindelse mellem mine Præmisses og mine Conclustoner. Hvis det skulde interessere ham, tvivler jeg ikke paa, at han ved nærmere Overveelse vil være istand til at finde en saadan. Den høitæredede Minister ansførte, at det ikke var logisk, neppe mathematisk, at jeg i de Bemærkninger, jeg gjorde, udelukkende tog Hensyn til den 1ste Serie. At, hvad jeg indvendte, havde ikke Anvendelse paa de næste Serier. Jeg skal bemærke, at denne ene Serie omfatter for Dieblisset nogle og 20 Millioner, og jeg troede derfor, at den kunde have Krav paa nogen særlig Opmærksomhed.

Brasch: Som Medlem af Udvalget er det en Selvsølge, at jeg slutter mig til Betænkningen. Det er kun min særlige Stilling til en enkelt Forening, som gjør, at jeg skal tillade mig en Bemærkning. Denne Forening er vist Anledningen til, at der er bleven diskuteret saameget om Nødvendigheden af skarpe Forholdsregler. Der er ofte forekommet den Bemærkning, at det var beklageligt, at de nyværende Foreninger ikke havde en Repræsentation, hvori Creditorerne kunde varetage deres Interesse. Efter den Erfaring, der er indvunden, troer jeg, at det er tilstrækkelig beviist, at der ingen Misbrug finder Sted. For dog ogsaa at hde denne Forening, hvortil der saa ofte er alluderet, nogen Ret, skal jeg tillade mig at oplyse, at den blev oprettet under saadanne Betingelser, at den kunde lade Obligationerne til Amortisation indkøbe til deres Cours og acquiescere derved. Men man fandt det rigtigt, at disse Obligationer bleve indløste med det fulde Beløb. Enhver vil vist indrømme, at denne Foranstaltning var kun til at præjudicere deres egen Interesse, da en Formindskelse af Reserverfonden fandt Sted derved. Jeg har blot ansført dette, for at man ikke skal frygte for at den ikke varetager Alles Interesse.

M. N. Bruun: Det forekommer mig, at det af de to sidste Foredrag af min ærede Sidemand (Andræ) fremgaaer klart, hvad der allerede laae i hans første Foredrag, at det nemlig er Hensynet til den første Serie, som